

[Korsgaard.]

Bilerne, naar der er nogle. Man optager i Virkeligheden her en Kamp paa ulige Grundlag, saaledes at man paa Forhaand giver den private Færgefart de allerbedste Kort paa Haanden. Og saa lader man Kronerne rulle paa en ganske urimelig Maade.

Jeg vil altsaa paa det bestemteste hævde, at hele den Ordning, som nu højst sandsynligt bliver til Virkelighed, er fuldkommen forfejlet. Man burde absolut have undgaaet en ny Færge, eller nogen speciel Færge til Automobiltransport, og jeg føler mig ganske overbevist om, at man kunde være naaet til en saadan Løsning, saafremt Statsbanerne havde været elastiske med Hensyn til deres Takstpolitik. Men naar nu Ulykken *skulde* være, ja, saa er det, jeg ikke kan begribe, at Partiet Venstre uden videre stiller sig paa Statens Side mod de private.

Man kan spørge: Hvad er den rigtige Takst? Her vil jeg gerne indskyde, at Automobilister maa have Krav paa en rimelig Takst. Det er underligt, at Statsbanerne aabenbart gennem sin Transport vil lægge en Ekstrabeskatning paa Automobilerne, og det er ogsaa underligt, at man kan mene, at hvordan Taksten skal være, bestemmer Statsbanerne. Det er jo fuldkommen uforretningsmæssigt at bilde sig ind, at Kunden ikke har Medbestemelsesret, naar det Spørgsmaal skal afgøres, hvor meget han skal give for sin Transport. Men som Statsbanerne har indstillet sig, synes de at mene dette. En saadan Betragtning kan imidlertid ikke anlægges, og derfor glider vi højst sandsynligt ind i den Situation, jeg har skitseret. Men, som sagt, jeg har rejst Spørgsmaalet om den rigtige Takst, og det er efter mine Begreber overmaade nemt at finde ud af. Den rigtige Takst udfindes, naar man spørger, hvad det vil koste et privat Selskab at overføre Bilerne, naar det private Selskab skal være sin egen Reserve. Dette maa være Grundlaget. Jeg er fuldkommen overbevist om, at var Automobilfolkene blevet stillet overfor en Forhandling paa dette Grundlag, vilde de ogsaa være gaaet ind for det, og vi vilde altsaa have undgaaet hele denne for Samfundsøkonomien saa urimelige Ordning, som højst sandsynligt vil komme til at koste, det være sig Statsbanerne eller de private, ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig i unødvendige Udgifter.

Alt i alt maa jeg altsaa sige, at Statsbanerne paa dette Punkt som paa saa mange andre efter min Opfattelse er optraadt overmaade lidt forretningsmæssigt.

Men naar Forholdet er det, at man nu faar en ny Færge og derved dog til en vis Grad aflaster de Færger, man har, kan det saa økonomisk set være forsvarligt, at man akkurat paa samme Tidspunkt forlanger at faa endnu en ny, stor Færge, som maaske oven i Købet skal være til Reparation paa den Tid, hvor man har mest Brug for den. Jeg synes dog, man stiller meget store Krav til Statskassen fra Statsbanernes Side. Jeg vil da meget henstille til Partiet Venstre, at det paa dette Punkt ikke stiller sig saa velvilligt, som de stillede sig overfor det at gaa med til en særlig Automobilfærge.

I samme Forbindelse vil jeg gerne spørge, hvorledes det gaar med den særlige Isbryder, som der jo er diskuteret en Del om. Denne Isbryder skulde efter den daværende Ministers Mening sortere under Handelsministeriet, men der har jo ogsaa været Tale om, at den skulde sortere under Ministeriet for offentlige Arbejder. Jeg vilde gerne spørge, i hvilken Retning disse Overvejelser er faldet ud.

Jeg vil meget henstille, at det bliver Ministeriet for offentlige Arbejder, der faar Færgen. Det er mig saa fuldkommen ubegribeligt, at der kan være nogen Tvivl om, at det bør være dette Ministerium, der faar den. Det er dog givet, at dette Ministerium netop paa den Tid, hvor Isbryderen skal bruges, raader over et meget stort Menneskemateriel, som det ingen speciel Anvendelse har for, og jeg kan ikke se rettere end, at hvis man lægger en saadan Isbryder ind under Handelsministeriet, skal man i Virkeligheden ekstraordinært bemane dette Skib og vel sagtens have det meste af Bemandingen gaaende hele Aaret.

Jeg henstiller altsaa, at man indstiller sig paa, at Isbryderen kommer ind under Ministeriet for offentlige Arbejder, idet jeg samtidig ønsker at udtale, at med de Erfaringer, vi har fra den sidste Isvinter, tør jeg ikke paatage mig Ansvar for, at man ikke saa snart som muligt tilvejebringer fornødent Isbrydermateriel, thi der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at der staar overmaade store Værdier paa Spil under en Isvinter som den, vi havde sidst. Men samtidig gentager jeg, at jeg synes ikke, der er nogen som helst Rimelighed i, at vi allerede nu binder os med flere Millioner til at købe endnu en stor almindelig Færge, idet den paagældende nye Færge kun er ønskelig som en Bekvemmelighedsartikel, men aldeles ikke er nogen Nødvendighedsartikel.

Jeg siger altsaa, at Statsbanerne stiller store Krav til Staten. Og gør de det med en vis Ret? Gør de det da som en Forret-